

NADAWAĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (3), się (2).

Pierwsze a jasne (w tym 1r. błędne znakowanie); -daj-, -daw-.

praes 3 sg nadaje się (1) BierEz, nadawa się (1) Mqcz. ◊ 3 pl nadają się (1). ◊ praet 3 sg n nadawało (1). ◊ con 3 sg n by się nadawało (1) [może impers od NADAWAĆ].

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w. s.v. nadać.

1. Zadawać, dogadzać (2) : A gdzie różne obyczaje/ Przyjaźń się tam nie nadaje: Aniżem mogą z sobą być/ Ktorzy iednako niechcą żyć. *BierEz O3; Iuż ją idę. Ale té zwłóki bez potrzeby Nie rady fie nadają: słufznieyby to/ żeby Zawilny cudzołożnik/ záras pozbył lzyie GosłCast 68.*

2. Udawać się, mieć pomyślny skutek (2) : ludzie się oto kuśili/ áby tájemnice Boskie wyczerpnąć mogli/ co iáko się im nie nadawało/ gdy lada co/ y lami się z sobą nie zgadzając piáli *NiemObr 125.*

Szereg: »udawać się albo nadawać się« (1): Illic veniunt fecilius uvae, Tam fie liepiey wino wdawa/ álbo nadawa. Mqcz 480a.

3. W funkcji strony biernej: być dodanym, uzupełnionym (1) : potrzebá tego/ áby waźnik Synwagę obracał/ káždy raz inżym kóńcem/ á to dla tego/ áby fye nadawało drugim kóńcem/ co piérwżym vpuści. *Strum B2v.*

Formacje współrdzenne cf DAĆ SIĘ.

KCh